

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: fútca, 203. szám.

Idé intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Idé intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	5 frt — kr.
Félévre	2 „ 50 „
Negyedévre	1 „ 50 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadhatók el.

Előfizetési felhívás

az

EPERJESI LAPOK

című

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Előfizetési feltételek.

Egész évre	5 frt — kr.
Félévre	2 „ 50 „
Negyedévre	1 „ 50 „

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postatalvánnyal eszközölhetők.

Műegylet Eperjesen.

II.

A műegylet munkaköre, — mint már mondtam — *szakválasztmányok* szerint oszlanék meg; ezen szakválasztmányok következőképp csoportosítottatnának:

1. Alakították a *képzőművészeteknek egy szakválasztmányát*, melynek feladata lenne; a rajzolás, festészet, plasztika és ornamentika, s mint külön technikai szak: a fényképészet terjesztése, kifejtése, és érdekeinek előmozdítása, az azok terén tett előhaladások, fölmerült nevezetességek ismeretése, keletkező vállalatok pártolása, országos vagy nagyobb körű, e szakba tartozó mozgalmak közvetítése, szaklapoknak, egyes művészeti termékeknek egykötői költségen leendő megrendelése stb. stb. Miután e szakosztály a dolog természetéből természetéből legbiztosabb pozitív hatáskört talál, munkakörébe fölvehetné *városunk szépítésének, keletkező épületek s alakításoknak kérdéseit* is, ezekben véleményezne, javaslatokat tenne; s elvárjuk a városi hatóságtól, — illetőleg annak e célra rendelt bizottságtól, — hogy e körbe vágó intézkedései előtt e választmány megkérdezését el nem mulasztandja.

2. Második volna a *zeneművészeti szakválasztmány*, mely ugyanúgy mint amaz a képzőművészeteknek, viszont a zenének ápolása, fejlesztése terjesztése s ismertetése körül buzgólkodnék; mondanom sem kell, hogy az előbb felsorolt eszközökön kívül e választmány *hangversenyeknek időszakonkénti rendezése*, az egyleti tagoknak közös s hangszerekkel ellátott helyiségben leendő gyakori egybegyűjtése, *zeneművek megszerzése* s végül *utazó művészek meghívása és föllepítüknek előkészítése* által hathatósan emelhetné a zene iránti érdeklődést s oly önképzési factorokat állítana elő, melyek az egyesnek alig volna elérhetőek. Különösen a mi az utazó művészeket illeti, mondhatom, hogy itt élnék érzett hiány volna pótolva; mindnyájan tapasztalhattuk, hogy közelben járt művészek itteni föllepése azért hiúsult meg, mert — néhány kártvallott polgártársunk példája által megriasztva senki sem merte az „impressario” szerepét elvállalni.

3. *Színművészeti szakválasztmány*; feladat-körébe tartoznék: *színtársulatok meghívása, véleményezés több színtársulat jelentkezése esetében a városi hatóság által megejtendő választás iránt, érkező társulatok útjának egyengetése bérlétek közvételése, jeles vállalatok pártolása, állandó, szakavatott színi kritikáról való gondoskodás, a működő színtársulat befolyásolása a közönség jobb részének izlése érdekében; ezeken kívül még: időszakonként *műkedvelői színelőadások rendezése, kis színi könyvtár szervezése, s a színház felépítésének sürgetése és előmozdítása.**

4. A *költészeti vagy irodalmi szakválasztmány*, az irodalom, kivált a szépirodalom érdekeit karolná fel *előolvasások rendezése, összejövetelek, eszmecsere útján, továbbá folyóiratok meghozatala s kis könyvtár alakítása, időnkint pályakérdések kitézése, más hasonló egyletekkel közlekedés stb. által; e mellett e választmány — illetőleg az egylet, — a helyben megjelenő lapnak *fennállt anyagilag biztosíthatnák, valamint szellemi támogatásban is részesítené.**

Ha az egylet által elhittett mag termőföldre találand, nem kétem, hogy a zeneművészeti szakosztály védszárnyai alatt nemsokára *dalegylet*, a színművészeti v. közvetítésével *műkedvelői társulat*, (s itt akarom fölemlíteni, hogy ezen egész egylet alakulásánál *Sóvárnak* mint testvérközönségnek részvételére számítottunk!) s végül az utóbb nevezett választmány vezetése mellett *irodalmi egyesület* fog keletkezni; ezek aztán még határozottabban fognak a kifejtett feladatok elérése körül mondalkodhatni; viszonyuk az *anyaggyülethez* arra volna alapítva, hogy az illető szakválasztmány elnöke az új egylet elnöke maradjon s maga a szakválasztmány az *igazgató bizottság* szerepét vennie föl; a szakegyletek ügyei csak annyiban kerülnének közgyűlési tárgyalás alá, a mennyiben az egész műegylet vagy annak vagyonát érdekelnék.

A szakválasztmányok egy *elnök* (előadó-elnök) vezetése alatt a szükséghez képest *4-6-8 tagból* állnának; mindezeket, mint a központi tisztviselőket a közgyűlés választaná; *jegyzőt* az összes egyleti tagok közül mindenik választmány maga szemelne ki. Az egyleti elnök és titkár minden választmányban birnának tanácskozási joggal de szavazattal csak mennyiben egyik vagy másikhoz mint elnök volnának választva.

A tanácskozási igénylő központi ügyek elintézése, valamint a szakválasztmányok érintkezésének közvetítése és a közgyűlési előadványok előkészítése a *központi vagy állandó választmány* feladatát képezné, mely az egyl. elnökön, titkárán s pénztárnokán kívül a szakválasztmányok elnökeiből (mint e választmányok előadói) s egy-egy maga a választmány által kijelölt tagjából, (esetleg előadó) ezek mellett *négy az egyl. tagok közül a közgyűlés által választott tanácsosból*, összesen tehát 14 tagból állana. Az *elnök és titkár helyettesei* a közgyűlések és központi választmány-ülések-nél, bizonyos meghatározott sorrendben a szakválasztmányok elnökei, illetőleg jegyzői leendnek.

Az alapszabályokban behatóan kifejtetnek a gyűlések s egyes tisztégek hatásköre s az *ügyrend*, mely szerint az egylet egész organismusa működésbe hozatnék.

Lehet, hogy az itt csak futólagos körvonalokban vázolt terv kivételének ideje még távol van; lehet, hogy a többség egészen kivétel nélkül fogja tartani; de a tapasztalás mutatja, hogy az első kezdeményezés, a mozgalom megindítása a szellemi működés terén sohasem volt a többség szerepe sőt ennek részéről *rendszerint* bizalmatlansággal fogadtatott.

Céomat elrtnék fogom tekinteni, ha az itt megpedítették fölött egyelőre csak az avatott körökben némi eszmemozgalmat költök s fölmerülő véleményeknek közzétételére adok példát. Nálunk mindenről igen soká kell *beszélni* a míg kedv támad a *tett* terére lépni.

Teljesen osztom a fejtegetésem elején idézett cikke írójának azon nézetét, miszerint épen *kis városok* azok, melyekben, szellemi téren is a koncentrált s ezáltal kétszeresen hatékony működés honos szokott lenni; s e mellett nem kétem, hogy nálunk megvannak a *kellő erők*, csak a hatáskör hiányzik s az *egyesülés*, mely nélkül vidéki viszonyaink közepette a legjobb igyekvés elől is elzárják a fejlődés föltételei. **B. A.**

Rövid értekezések a gyorsírásról.

I. A gyorsírásról. — II. A gyorsírás lényege, gyakorlati haszna, és megkivántatói kellekai. — III. Mi tulajdonságokkal kell birni a gyorsírónak, hogy hivatásának kellek megfeleljen? — IV. Mily viszonyban áll a gyorsírás a közönséges írással szemben? — V. Mennyi idő alatt teheti valaki a gyorsírást alaposan és jól sajátjává? — VI. A gyors és közönséges (cursiv) írásról. — VII. A közönséges írás hátránya, és a gyorsírás jövője. — VIII. Visszajelentés a gyorsírás múltjáról. — IX. A gyorsírás fejlődéséről hazánkban.

Közi Cigán János, ügy. jel. és vizes gyorsíró.

Rövidítési dolgozat anyai. — Mint az életet meghosszabbítani.

I. A gyorsírásról.

Korunk méltán viseli homlokán e büszke jelszót „felvilágosodás, és haladás százada”, mert valóban a szellemi élet mezején már eddigéig is oly becses és századokra kiható óriási vívmányokat képes felmutatni, melyek századunknak maradandó nevet biztosítanak a történelem lapjain.

Korunknak jutott a dicső feladat a tudomány és művészetek számos rejtélyeit s eddigéig homályba burkolt kincseit napfényre hozni, és sokoldalú előre haladásával az összes emberiség javát, és jólétét előmozdítani. — Hogy eme állításon valódiságát fényesen igazolhassam, legyen szabad a sok közül pár példát felhoznom.

Napjainkban a földgömb majdnem minden pontját már gőzvonallal köti össze; — a beláthatlan tengereket szintén minden irányban gőz hatítja; — néhány pernyi rövid időtartam alatt a sorony által csaknem az egész világgal érintkezésbe tehetjük magunkat, — sőt korunk teremtő szelleme még oly eszközt is bocsájított rendelkezésünkre, melynek segítségével képesek vagyunk, nemcsak a gondolatok röptével dacolni, hanem a leghevesebb viták, és szónoklatokat is egész kényelmes nyugodtsággal térhez igazva leláncolni.

Ha nem mondom is, a szives olvasó gyanítja, hogy a vasut, gőzhajó, — villanytáviró és a gyorsírásról van szó; jelen alkalommal a gyorsírás ismertetését kísérem meg a t. olvasóközönség előtt, és pedig azért, miután nem titok előttünk azon szomorú körülmény, hogy e szép és hasznos művészet még a t. olvasóközönség nagy része előtt nem eléggé ismeretes; továbbá tekintve a gyorsírásnak a köz- és társadalmi életben nyilvánuló roppant horderejét, és azt, hogy ez a szellemi élet egyik főtényezője, — méltán megérdemli, hogy vele a t. közönség érdekében több oldalról foglalkozzam.

A gyorsírás korántsem elrontott írásmód, — mint ezt igen sokan hiszik — de sőt inkább roppant haladás az írás terén, mert, mint azt alkalommal jelen rövid értekezéseim fonálán a t. olvasóközönség előtt felderíteni, századok és századok kellettek hozzá, míg az emberi elmének sikerült ez írásmódot előre vinni, illetőleg tökéletesbíteni. — Az összetett és nehézkes írásmódból koronként egyszerűbb és könnyebbek származtak és e fejleménynek legutolsó, de egyszerűs mind legtekélyes alakja a gyorsírás.

A gyorsírás nevének két görög szótól *στυλιον* = szűk, és *γράφειν* = írni — kölcsönzött, innét van tehát ezen elnevezés stenographia, tulajdonképp szűkírás, melynek már alapfogalata mutatja, hogy — miután a közönséges írásban az egyes hangokat képviselő jegyek igen sok vonásból vannak összeállítva, így például: a magyar, latin írásban 2 vagy 3, a németben négy, sőt a „v” 5, a „w” 6, az „m” 7 stb. — általa oly jeleket hozunk létre, melyek az emberi észlelés lehetőleg szűk határai közé szorítvák, hogy így ennek segítségével az előzőt, amint az elhangzik röptében tehessük papírra.

E célt a különböző rendszerek alkotói különböző uton és módon vélték elérhetni. — A jelenleg divó rendszereknél a fősúly a mássalhangzokra van fektetve, s a jelképi jelölés, az úgy nevezett árnyékolás, öblösítés, magasítás és mélyítés játszik a főszerepet; fontos eszközül szolgálnak még az igen könnyen felfogható jelények (tíglák és a monogramok).

A gyorsírás korunkban oly nagy fontosságra emelkedett a magasb körökben, hogy ennek jellemzésére elegendőnek tartom egy kitünő angol írónak (Gawtrest-)e nyilatkozatát idézni: „a politikai történelemben fehér lap támadna, ha csak egy hétig is felfüggesztetnék a gyorsírók működése”.

Ma tehát már a parlamentek beszédei, fontosabb bünyői tárgyalások mind, egész terjedelemben jutnak kezeinkhez, — gyorsírók működnek a ministeri bureaukban, intézetek- és társulatoknál, szóval a gyorsírás a közéletnek csaknem minden magasabb rétegeibe behatók, — mert a ki munkáját gyorsírással végzi, avagy végezeti, a közönséges írásra szükséges időnek $\frac{1}{3}$ -ét kiméli meg.

Legyen szabad a gyorsírás felette célszerű voltára vonatkozólag a legközelebb vívott porosz és francia háborúból idéznem. Ugyanis köztudomásu dolog az mindenki előtt, hogy a háboru tarmása alatt a közlekedés Páris, Franciaország és ennek többi részei között csak légújajók és postalagambok által volt eszközölhető. Onkénytelenül azon kérdést teszi fel a szives olvasó, hogy mikép és hogyan jön ide a gyorsíró? és hogy tulajdonképp mi szerepe lehetne itt a gyorsírónak? A

célszerűség vonta e háborúba, — fontos szerepe pedig az vala, hogy a szállítandó sürgönyöket egy kis lapra tömöttén gyorsírással leirták, és az ekkép sűrűn gyorsírt lapot, hogy kisebb legyen, lefényképezték, s ezáltal oly nagy térkimélet érték el, miszerint körülbelül $\frac{1}{3}$ -rét darab papírra 3—500 sürgöny fért, a melyek mindegyike 20—20 szót tartalmazott. — A levelezési lapot azután összegöngyölvén a postagalamb középső farktolára helyezték, — a kitűzött helyen pedig a sürgönyöket nagyító üveg segítségével olvasták le s áttétén közönséges írásba, az illetőknek kézbesíték. (Folytatása következik.)

Különfélék.

Ő Felsége a sárosmegyei küldöttségnek a kassai fogadtatás alkalmával következő választ adott:

„Örömmel fogadom azon megye képviselőinek hódolatát, mely a trón iránti rendületlen hűségét mindig fényesen tanúsítja.

Jól esik szívemnek e hűségről ez alkalommal is elismerőleg megemlékezni, meg lévén győződve, hogy Sárosmegye lakói mindenkor azon kedves alkalmat nyújtandják nekem, hogy őket különös kegyelmennel biztosíthassam.

Mondják ezt küldötteknek is, s vigyék meg nekik szívélyes üdvözlémet.”

Eperjes város küldöttsége, mely az 1848/49. években eredt s a város ellen támasztott államkövetelések tárgyában közgyűlési megbízás folytán felségfolyamodványt nyújtott át, jó sikerrel járt el kiküldetésében, mennyiben Ő Felsége az átnyújtott folyamodványt legmagasabb közjegyre méltatni ígerte.

Az idei királylövészet f. évi sept. 22-én reggeli 8 órakor veendi kezdetét s 23-án este 6 órakor fejeztetik be. Lődijak 1-ső díj 6 darab arany 2-ik díj 3 darab arany 3-ik és 4-ik díj egy-egy arany 5-ik díj 2 darab sz. tallér 6-ik díj 3 forint 7-ik díj 2 ezüst forint 8-ik díj 1 ezüst rubel 9—12. díj 1 ezüst forint. Egy lövésnek ára 6 kr. Körpénzek nem fizettetnek. Minden eperjesi lövészegyleti tag, a ki a királyságra pályázni akar, köteles leglább 50 lövést előre és egyszerre váltani. Eperjes, 1877. szeptember 10-én. — A választmány.

Az eperjes-örölvi vonalon f. é. szeptemberhó 17-étől kezdve a hetenként szerdán és szombaton Orólól (délelőtt 9 óra 30 perckor) induló 13. sz. és a hetenként kedden és pénteken Eperjesről (este 9 órakor) induló 14. sz. vegyes vonat közlekedése, a fentemlített naptól további rendelkezésig megszüntetettik.

Ennek következtében mindkét irányban csak egy-egy vegyes vonat fog közlekedni, és pedig Orólól éjjeli 3 óra 40 perckor elinduló 11. sz. és Eperjesről délutáni 3 órakor elinduló 12. számú vegyes vonat. Budapest, 1877. évi szeptember hónap. — Az igazgatóság.

A m. k. államvasutak igazgatósága a f. é. szept. 17-ére eső nagy israhelita ünnep alkalmából e napra összes vonalain fekbér-mentességet engedélyezett.

TÁRCA.

„Jó éjt kedves öregem!”

Epizód a színpalak világából.

VII.

A „Trójai ló“-hoz cimezett fogadó étterme fényesen ki volt világítva.

Egy hosszú, pezsgőkkel, s csemegékkel megpakolt asztal körül egy felette derült hangulatban lévő társaság ült. A nők bizarr toilette-jei első tekintetre következtetni engedék, hogy ezen hölgyek színésznők, mit feszelen modoruk, a szünetnélküli dalolás, s élcelés kétségtelemé tett.

A férfi társaság részben csupasz száju és szakálltalan urakból állott, kikben első pillanatra papi személyekre ismerünk, közelebbi vizsgálat arról győződöttünk meg bennünket, hogy oly papok, kik Thalia templomában miséznek és áldoznak, míg másik részét oly urak képezték, kiket a színészek „mecaenásoknak,” a világ pedig — mint fenneb említők — „fiatal embereknek”-nek nevez, dacára annak, hogy erre tulajdonképen semmi plausibilis ok fenn nem forog; mert ezen urak fiatalasága úgyszólván kizárólag régi reminiscen tiákon alapulván, ők inkább jó szándékuk mint fizikai tulajdonaik tekintetében fiatalok.

De azért mulatnak; s ha mulatságaik elbeszélését saját szájukból hallja az ember, szinte hajlandó azt hinni, hogy ők Epikur és Anakreon megtestesített gondolatai.

De nézzünk egy kissé körül.

Arabella kisasszony a vigjátéki szende oly hangosan társalog, hogy e pillanatban senki sem mondaná szende természetének.

Az asztal egyik végén két jó ismerősünk foglalt helyet.

Egyik Hopsziné, a kedves másod anyja, ki — mint töle magától hallottuk — életében sohasem mulasztott el egy oly alkalmat sem, hol „champagnade”-ra volt kilátás. Hisz ez olyan természetes! mint mondani szokta.

Mellette egy úri ember ült, kinek fejét egykori dús hajzatának már csak egyes gyér marad-

Tűzeset. A soóvári sváb-utcában szerdán, esti 9 óra után nagy tűz ütött ki.

A házak ezen utcában csaknem kivétel nélkül szalmafedelesek lévén, a láng roppant sebességgel terjedt, úgy hogy az egész utca a legnagyobb veszélyben forgott. Hogy mégis sikerült a tűz továbbterjedését megakadályozni s így Soóvár lakosait nagy szerencsétlenségtől megóvni, ez az eperjes-soóvári tűzoltóság fáradhatlan buzgalmanak, de leginkább az ottani helyparancsnok, Fűzy István m. kir. honvédfőhadnagy urnak köszönhető, ki a honvédséggel azonnal a tűz helyszínén termett s a láng elharapódzását célszerű s erélyes intézkedéseivel mindaddig megakadályozta, míg a fecskendők meg nem érkeztek. Mégis öt ház s egy gazdának két ökre esett a romboló elem martalékául.

Kiemeljük ez alkalommal az ottani lakosok készségét, melylyel azok a tűzoltóságot támogatták.

A rögtönbíróági tárgyalásról mult számunkban közölt kimerítő jelentés befejezésében gyorsíró tudósítónk akadályozva lévén, röviden kiegészítjük azt azzal, hogy a kir. ügyész előadása után védő ügyvéd emelt szót, különösen kiemelve azt, hogy vádlott, tette következményeit nem látta be, a mi abból is kitünik, hogy saját atyjának háza is a tűz martalékává lön, mit vádlott ezen okvetlenül elörelátott volna, ha tettét előre megfontolja.

Támaszkodik továbbá védő ügyvéd az orvosi véleményre, melyből kitünik, hogy vádlott, korához képest fejletlen.

Az eljárás eredménye az volt, hogy az ügy rendes fenytő utra utasított.

Gonzzentrische Gedanken.

Musik-Verein.

Jeder sieht mit eigener Wehr,
Priester kämpft mit dem Wever,
Krieger mit dem Schwert und Speere,
Mit Gehung und Reimen wir.

Anastasius Grün an
Ludwig Uhland.

Ich möchte das in meiner letzten Betrachtung geagte gerne noch einmal aufnehmen, — um näher zu zeigen wie die Tonkunst, — weil in ihr eine transcendental erhabene Manifestation der Weltordnung, — als die höchste, — freieste, die einzig freie Kunst, — das Schöne in idealster Form zum Ausdruck bringt; — wie sie als die Poesie aller Wissenschaften und aller Künste bei der socialen Menschheit dem Liebespaar, — in der Familie, so wie in der Gesellschaft, — durch Verständlichung der wahren Universal-sprache der Musik, — Ueberzeugung mittelst ihrer Harmoniegebilde, daß die Welt ein Vernunftreich; Vervollständigung des Religionscultus, — und das Gelegte was sie bietet durch Ueberwindung des Welt-schmerzes, — die Schenkung ewiger Seelenruhe in endlichen Leid, — also Offenbarung eines geunden Geistes im irdischen Walten, — erzieltlich wirkt. — Ich hätte gewünscht vorerst meine Ansichten darüber breiter auseinander zu setzen, — wonach wenn die allgemeine Musikbildung, welche bereits anerkanntermaßen

ein nothwendiger, — aber bislang gänzlich vernachlässigter Theil der allgemeinen Bildung ist, — in einem Lebenskreise nach wohlüberdachten Pläne, nach bestimmten richtig, allseitig und stätig angewendeten Principien ertheilt und geleitet wird, — dann die Tonkunst es ist welche auf Grundlage des Auspruchs von Versted des dänischen großen Naturforschers: daß jede Wissenschaft mit der Darstellung des Schönen endigt; — aus dem vorhergeagtem folgender den Menschen zu seinem wahren Ziele, nämlich zum Ziele sittlicher Freiheit, und zum aleinjeeligmachenden Glauben durch die Vernunft zu führen im Stande ist, — was schon in den Worten Baco's von Verulam, der durch seine gewaltige Erscheingung die Welt zur Renaissance der Wissenschaften verhalf. „Philosophia leviter libata a Deo abducit, penitus hausta ad Deum reducit,“ — so wie neuer Zeit in dem Auspruch Götdö's, — der schönsten Seele unferes Jahrhunderts, dem Erzherzog Ungarns, — „az, ki vallását a tudomány után fáradvá vesztette el, azt csak a tudomány által nyerheti vissza“ — enthalten ist, — welche Berufung mit den hier geäußerten Ueberzeugungen über die Wesenheit der Tonkunst in Einklang zu bringen, jeden Sachverständigen Denker übrigens selbst überlassen werden kann.

Ich möchte überhaupt bei diesem Gegenstand gerne länger verweilen um, — den, gutta cavat lapidem, — die Zweifler und Lächer eindringlicher zu überzeugen, — um jene meiner Behauptungen entsprechend zu rechtfertigen welche andeuten, daß ich den Tongedanken der auf jede materielle Reflexion verzichtend bei seinem Aufschwung zur absoluten Schönheit, — uns den Blick auch in die unsichtbare Vernunftwelt gestattet, — und noch immer volldeutigen Ausdruck findet, wenn es dem Wort schon verjaht, dieß zu erreichen, — höher stelle als den Wortgedanken, — welcher auch im Idealen das Reale als Grundlage anzunehmen angewiesen ist. Auch hielte ich es für angezeigt nachzuweisen, wie Dichtung und Wahrheit seit Orpheus bis Litz die überirdische Kraft und mächtige Wirkung der Musik anerkennt und verherrlicht, — sie uns mithin das stärkste Mittel bietet unsere krankhaften socialen Zustände zu heilen.

Es wäre so manches noch nothwendig vorwörtlich einer Betrachtung zu unterziehen, wie: welche wohlthuenden Einfluß die Pflege der Hausmusik auf die geistige und körperliche Gesundheit im Familienleben ausübt, — wie sie die Züge der Kinder von Generation zu Generation verschönert und vergeistigt, die Gesinnungen und Sitten mildert, becheiden, nachsichtig und anspruchlos stimmt und so vieles Andere was mit diesem Gegenstand in folgerichtiger Verbindung steht.

Um aber dem Ziele nämlich: der Bildung eines Musik-Vereines näher zu kommen, — und um der Anforderung des Verfassers des in der letzten Nummer dieser Blätter erschienenen Artikels „müegyet Eperjesen“ eher zu entsprechen, verlege ich auf später diese Gedanken ausführlicher zu besprechen.

Eines kann ich aber doch wenigstens flüchtig nicht unerwehnt lassen, nämlich: daß die Pflege und Verbreitung der Tonkunst das Mitgefühl mächtig an-

* Diese Bemerkung bezieht sich hauptsächlich auf den Auspruch, welcher in der schönsten und vernünftigsten Sprache der Welt: in der Ungarischen sinnreichster zum Ausdruck kommt: „A műzene, a tudomány és a művészet költészeté.”

„Ugyan kérem, szép nagysád! — mondá — kegyed talán fogja tudni, Lilly kisasszony eljön-e ma, vagy sem.”

„Lilly? — Hát nem ismeri maga, kedves Parapluit ur, a kis Lillyt? Ó ily alkalmaknál soha sem szokott megjelenni.

Aztán nem is pezsgőzik a kicsike — de azért meg kell adni, hogy finom egy gyerek! — Jaj hiszen tudja, mikor az ember mégis olyan fiatal! . . . azonban ha már egyszer öregsünk s oly vénékké leszünk, mint mi ketten vagyunk, kedves Parapluit ur — akkor — akkor — hja persze akkor megragadjuk az alkalmat ily helyeken megjelenni s pezsgőzni, hiszen, hogy is mulassunk mi másképen?”

„Nono — jegyzé meg Parapluit ur, ki korántsem akarta magát vénnek tartatni — no, no, drága nagysám, maga úgy beszél, mintha már Isten tudja, minő koros lenne, pedig hát ma foi! hazudik a ki mondja . . .”

„Oh ön nagyon udvarias, édes Parapluit ur — viszonzá Hopsziné — fájdalom az évek szalmát még udvariassággal sem vagyunk képesek alább szállítani. Bizony kedvesem, én másodanya vagyok, maga meg édes Parapluit ur bátran lehetne másodapa. — Szomorú, de hát való!”

Hopsziné kétségbeejtően őszinte volt, ami kétségkívül a pezsgő nagyobbmértvű élvezetének volt tulajdonítható.

Parapluit ur észkelődni kezdett székén, aztán köhicsélt is s egyszóval sehogy sem érezte magát. Akart volna egy más színésznőhöz csatlakozni. De hát mikor mind el voltak foglalva.

A krízis beálltanak eme pillanatában hirtelen feltárul az ajtó s a küszöbön a színpalak csodált és szeretett tündére jelenik meg.

„Ah a kis Lilly!” kiáltának fel örömtől sugárzó arccal az urak, üléseikről felugorva.

A kis Lilly suhógó selyemszályaát egy királynő méltóságával kormányozva belépett s mosolyogva ennyit szól: „Jó estét urak! Jó estét collegáim!”

(Folytatása következik.)

ragt, — und dadurch den Sinn für Wohlthätigkeit und Humanität überhaupt fördert und ausbildet, — denn wie Bulwer schön sagt „The Beautiful is the Priest of the Benevolent“.

Ich will nur als Beispiel anführen, daß Preßburg die kunstinnigste Stadt Ungarns, und in dieser Beziehung unserer alles centralistisch absorbirenden Hauptstadt voran, — obwohl man von ihr wie von einer guten Frau wenig spricht, — auch die meisten Wohlthätigkeitsanstalten besitzt. — Es liegt somit auch im Interesse der städtischen Behörden, die Bildung von Kunstanstalten zu unterstützen, damit kein Reichler sterbe ohne der Wohlthätigkeitsanstalten der Gemeinde zu gedenken. Ferner, daß uns zur Hebung der Stadt nach dem der Markt an Raibach, die Industrie an die Zipser Städte, und beinahe alles Uebrige an die Hauptstadt bereits vergeben, am Ende auch nichts weiter übrig bleibt, als sich an die Kunst zu wenden und um Einlaß an die Pforten des Himmelreichs anzuklopfen.

Zur Zeit als Molechot, Louis Büchner, Karl Vogt und ihre Gesinnungsgenossen den Bestand einer gottlosen Welt in Büchern und mündlichen Vorträgen mit einem glänzenden Aufwand von Sophismen, und einer gründlichen Einseitigkeit zu beweisen und jeden Idealismus von der Welt zu schaffen sich abmühten, und ihre Irrlehren verbreiteten; — zur Zeit, als danach der beschränktere Theil der Menschenkinder sich zur materialistischen Weltanschauung bekehren ließ; — zur Zeit der Gründungen, und Wachstums, als sogar einzelne angehörige bevorzugter Stände, sich nicht entblödeten auf unmenhliche Geschäfte einzulassen; — zur Zeit des „lucri bonus odor ex re qualibet“, da hat sich die Pflege der Kunst, und insbesondere die der Musik, so wie überall, auch hier in einzelne Familienzirkel und Freundeskreise bescheiden zurückgezogen. — Die Herren Koloman Majernyt, der durch seine gelungenen Petrarca-Übersetzungen, sein schönes Trio, und andere Tondichtungen bei uns wohlbekannt, — Adolf Janovicz, der treffliche und warmfühlige Violinspieler, Franz Virczman der kunstfertige Regens-Chorist an der hiesigen Pfarrkirche, — et nunc venio ad fortissimum virum, — der Herr Professor Dolezsal und einige leicht zählbare Musikfreunde, waren es beinahe allein, welche noch die Kunstmusik pflegten, und zeitweise ein Streich-Quartett und andere Kammer-Musik hören ließen.

Ein Musik-Verein wäre also damals wegen Theilnamlosigkeit der hiesigen Kreise gescheitert; nachdem aber die eperieser Gesellschaft heute dafür empfänglicher zu sein scheint, meine Anregung in dieser Richtung einigen Anklang fand, und ein frei und opferwillig gestellter Antrag von Seite des Capellmeisters der Musik-Capelle des hier stationirten Infanterie-Regiments des Herrn Edmund Hulla uns vorliegt, hege ich die Hoffnung, daß ein Musik-Verein doch bald wird zu Stande gebracht werden können.

Die Aufgabe welche sich Hierorts ein derartiger Verein einstweilen stellen kann, besteht meiner unmaßgeblichen Ansicht nach in Folgendem:

1. Die bedeutendsten Tonmeister der Kunstwelt in ihrer Wesenheit der hiesigen Gesellschaft vorzustellen, und ihre Werke in combinirter Progression zum Vortrag zu bringen; denn wenn man nicht kennt, kann man auch nicht lieben.

2. Analyse, ästhetisch kritische Beleuchtung und Verständlichmachung einzelner Tonwerke in Schrift und Wort, da Jacotot's Grundtag: „apprenez quelque chose et y rapportez tous le reste“ sich nirgends so bewährt wie bei der Musik.

3. In der besprochenen Kunstrichtung die Abhaltung wöchentlicher Kunstvorträge zur Seelenbildung und Vergnügen der Gesellschaft, — und zur Entwicklung des Tonhüners für die Kinder vom schulpflichtigen Alter aufwärts, ferner in der Ertheilung eines billigen, wenn möglich unentgeltlichen Musikunterrichts für die ärmere Klasse.

Damit muß ich für heute auch schon schließen, — weil ich das Programm erst nach eingehender Besprechung der Angelegenheit mit Mehreren, die sich für die Sache lebhaft interessieren, vorzulegen beabsichtige. Und will nur noch mit Bezug auf den erwähnten Artikel über den Kunstverein die Aeußerung abgeben, — was sich übrigens nach allem Gesagten von sich selbst versteht, — daß ich meinerseits die Gründung eines Kunstvereins außerordentlich wünschenswerth halte. — Es wäre das ebenfalls eine Anstalt, wo die hiesige Intelligenz sich treffen, und auf die Geschwinde der Gesellschaft belebend einwirken könnte — indem wie Jules Vernevalier sagt „L'intelligence seule doit corriger et diriger l'intelligence“. — Es würde dann auch die Arroganz der Einseitigkeits-Verbildung, — der Infular-Pathos, und die kleingeistige Wichtigmacherei, die hauptsächlichsten Hindernisse unseres Fortschrittes, aus der Gesellschaft von selbst verschwinden.

P. J.

Kleine politische Rundschau.

Ein am Beginn der Schlacht vor Plezna bei der Armee Osman Pascha's sich befindlicher Specialcorrespondent des „Daily Telegraph“ sendet seinem Blatte folgendes Telegramm ein:

Osman Pascha leitet seine Truppen in ausgezeichneter Weise. Ueberall ist er gegenwärtig, überall der anfeuernde, führende, helfende und schützende Genius. Bald entdeckt sein Feldherrnauge eine für den Feind verderbliche Position, und wie durch Zauber ist im nächsten Augenblicke eine Batterie hingeschafft, welche Tod und Verderben in die Reihen der Feinde reißt, und die Woge des Andranges zerbricht; bald führt er persönlich eine Infanterie-Abtheilung zum Schutze

einer solchen Batterie vor, und die Verwirrung in den Reihen der Feinde, welche sich dieser gegenüber befinden, zeigt an, wie richtig er das „Wo und Wann“ dieses Sukturs ermaßen hatte.

Die Russen mußten sich, mit Ausnahme einiger Schwärmer, im Keime erstirkt Verjuche, heute auf das Artilleriefuer beschränken; doch die Türken bleiben ihnen auch hierin Nichts schuldig. Die Geschütze werden pünktlich bedient; die Mannschaft steht um die Kanone, als handelte es sich bloß um ein Parade-Manöver. Die Verluste des Feindes sind groß, die unserigen äußerst gering. Die Affaire nahm bald die Dimensionen einer großen Schlacht an.

Wien, 12. September. Aus Belgrad wird der „Politischen Korrespondenz“ vom 12. d. telegraphirt: der Fürst von Montenegro theilte dem Fürsten Milan telegraphisch die Uebergabe Nikitsa's worauf Milau und das serbische Kabinet den Fürsten Nikolaus beglückwünschten; Kaptzer erhielt gleichzeitig das Großkreuz des Lakowa-Ordens. — Fürst Milan inspizierte das Lager bei Topischider und die Festung Belgrad. — Fortwährend werden Geschütze und Munition nach Alerinas gelendet.

Paris, 12. September. Das „Journal des Debats“ meldet in einer Depesche, daß Mehemed Ali Pascha die Russen bis Biela zurückwarf. Osman Pascha schlug drei russische Angriffe auf Plezna zurück. Es ist hier das Gerücht verbreitet, daß Suleiman Pascha in Sabrowa einmarschirt sei.

Tagesneuigkeiten.

Eine neue Möbelniederlage wurde dieser Tage im Hause Nr. 96 auf der Hauptgasse von der Misfolscher Firma Pict und Sohn eröffnet.

Die Niederlage soll allen Anforderungen entsprechen, welche an ein derartiges Stabilissement gestellt werden. Näheres im Inseratentheile.

Die Bewohner der Graben- und Florianergasse, die oft Gelegenheit fanden, sich zu beklagen, daß der Anflath aus den Häusern der Hauptgasse auf ihre Gasse hinausfließt und dieselbe in hohem Grade verunreinigt und verpestet, dürfte es jedenfalls angenehm sein zu vernehmen, daß der Stadtmagistrat jüngst Schritte gethan hat, um ihren Beschwerden nach Möglichkeit gerecht zu werden.

Den betreffenden Hauseigentümern der Hauptgasse wurde es nämlich zur strengen Pflicht gemacht, diesem sanitätswidrigen Uebelstande durch Abfließgruben abzuhelfen.

Visitationen und Offertverhandlungen. Seitens des Stadtmagistrates wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß a) das Schankregale, b) das Wirthshaus und Gebäude vom goldenen Stern, c) die Kantine in der oberen Kaserne vom ersten November l. J. angefangen, auf 3 Jahre, d) das Bad Czemethe samt den dazu gehörigen Grundstücken vom 1. Nov. l. J. angefangen, auf 6 Jahre, e) die neuerbaute städtische Mahl- und Sägemühle vom 1. Oktober l. J. auf 3, eventuell 6 Jahre, und schließlich f) das Gasthaus zum schwarzen Adler vom 1. November l. J. bis Ende April 1878, verpachtet werden.

Die Verpachtung der sub a), b), und c) genannten Objekte, wird am 18., jene der Mahl- und Sägemühle hingegen am 19. d. M. im Wege der öffentlichen Versteigerung geschehen.

Die Verpachtung der sub d) und f) benannten Objekte geschieht im Wege der Offertverhandlung, welche am 19. September l. J. im Sigu ng'skaale des Stadthaus'es stattfinden wird.

Zigarren in Gast- und Kaffehäusern. Der königliche Finanzminister hat eine Zirkularverordnung erlassen, worin derselbe nachfolgende Bestimmung des §. 9. II. des Gesetzes vom Jahre 1876 verlauten läßt: „Die Besitzer von Hotels, Gast-, Wein-, Bier- und Kaffehäusern sind verpflichtet, im Falle dieselben selbst oder durch ihre Gehilfen Tabakfabrikate ihren Gästen zu verkaufen wünschlich, sich hiezu eine Lizenz zu erwirken.“ — und die untergeordneten k. ung. Finanz-Bezirks-Direktionen, behufs gleichmäßiger Anwendung dieser gesetzlichen Bestimmungen, in siebzehn Punkten anweist.

Der gestrige, sogenannte Kreuzerhöhungsablaß war weniger zahlreich besucht, als gewöhnlich.

Desto belebter erchien jedoch der gestrige Wochenmarkt, was schon ziemlich lange nicht der Fall war.

Eine auffallende Stille und Ruhe herrschte vorigen Samstag und Sonntag auf allen Gassen und Straßen unserer Stadt. Nichts rührte sich und nur hie und da war ein vereinzelter Spaziergänger („einsamer Spaz“) zu erblicken. Denn Jeder, der es nur irgendwie thun konnte, war nach Raibach abgereist, um dort dem glänzenden Empfange Sr. Majestät des Königs beizuwohnen.

Selbst den Raibachauern soll es aufgefallen sein, daß unter den herbeigeströmten Gästen Eperies so stark vertreten war. Nun es verlohnte sich der Mühe, Zeuge des großen Tages der Hauptstadt Oberungarns zu sein, obwohl so Manche für viel Geld nichts sahen und unverrichteter Dinge zurückkehren mußten. Des Schicksals Lücke meine Herren!

Ich bin zum Abblatz gekommen! Bei Gelegenheit des jüngsten Brandes in Soovárt hatte sich, wie gewöhnlich, auch von Eperies, wieder ein äußerst zahlreiches Zuschauerpublikum eingefunden, um den Anblick des feurigen Schauspielers mit voller Gemüthsruhe zu genießen.

Diesmal sollten aber die Herren Zuschauer dieses Genusses nicht ganz unentgeltlich theilhaftig werden, denn die Cordon bildende Donwömannschaft entfernte

jeden Unberufenen, oder zwang ihn zum Wassererschleppen, ohne viel Unterschiede zu machen. Und man muß zugeben, daß dies ganz in der Ordnung war.

Unter anderen postirte sich auch auf eine Stelle unsern der in Flammen stehenden Häuserreihe irgend ein Landsmann aus der Umgegend und betrachtete sich den Verlauf der Dinge in größter Seelenruhe. Da faßte ihn plötzlich ein tapferer Korporal mit den Worten am Kragen: „Vorwärts, zum Wasser!“ „Ja Herr Soldat, ich bin bloß zum Ablatz gekommen,“ erwiderte der Ueberräschte. „Desto besser, entgegnete unser Korporal, nimm dieses Faß Wasser, und deine Sünden werden dir vergeben werden.“

Dieses mit dem Gewehrkolben unterstützte Argument war so einleuchtend, daß sich dawider nichts einwenden ließ, und unterzog sich daher der Fromme der unfreiwilligen Arbeit.

Das diesjährige Königschießen unseres Schützenvereines beginnt am 22. d. M. um 8 Uhr früh und wird den darauffolgenden Tag fortgesetzt. Der Schluß erfolgt um 6 Uhr Abends.

Die Preisvertheilung für Pferdezuucht fand gestern in der Kaserne des hiesigen Hengstendepot-Abtheilung statt.

Mit Preisen wurden unter Anderen folgende Herren theilhaftig: Melioris Kálmán, Bauernebel Constant, Sipcséy Antal, Borneméza Sándor, Ganzcaugh Miklós, Tardy István, Wöb Friedrich u. A.

Im Allgemeinen sollen sich an der diesjährigen Preisvertheilung Wenigere theilhaftig haben als sonst gewöhnlich.

Einen ausführlichen Bericht bringen wir in der folgenden Nummer.

Fruchtpreise vom 14. September 1877.

Roggen per 100 Kilogr. Neu	fl.	6.50	7.25
Weizen „ 100 „ „	„	9.25	10.50
Gerste „ 100 „ „	„	6.—	8.25
Hafer „ 100 „ „	„	4.—	5.75
Rais „ 100 „ „	„	—	—
Erbsen „ 100 „ „	„	6.—	7.50
Linsen „ 100 „ „	„	6.—	9.—
Wicken „ 100 „ „	„	—	—
Erbsen „ 100 „ „	„	—	—

Die in Ofen am 7. September gehobene Zahlen: 19, 6, 12, 24, 23.

Die nächste Ziehung ist am 22. September 1877.

Die in Prag am 12. September gehobene Zahlen: 38, 51, 50, 73, 33.

Die nächste Ziehung ist am 26. September 1877.

Felelős szerkesztő: Kys Gyéza.
Kiadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankgyűlés.

Hirdetmény.

A városi kórház részére szükségeltetvén a következő tárgyak, u. m:

- 40 pár borpapucs (Pantoffel) és pedig: 20 pár felnőtli férfiak s ugyanannyi, nők számára;
- 90 db. lepedő (2 1/2 méternyi szélességű s egy 1 méternyi hasszaságú);
- 30 db. szalmazsák (hossza 1 méter s 80 centiméter, szélessége 90 centiméter);
- 6 db. párna, (1 1/2 m. löszörrel tömve);
- 40 db. szalmavánkos (hossza 74, szélessége 55 centiméter);
- 57 db. párnahaj, a kórházban megtekintethető minta szerint készítve;
- 30 db. hálókötöző, szintén a kórházban lévő minta szerint készítve;
- 35 db. hosszú férfing;
- 40 db. női ing; s végre
- 24 db. törülköző,

a vállalkozni szándékozók felhivatnak, miszerint e tekintetbeni zárt s mustrával ellátott írásbeli ajánlataikat f. é. szeptemberhő 27-ik napjáig a városi iktatóhivatalban átnyujtsák.

Eperjes város tanácsa 1877. évi szeptember hó 14-én.

Kys Gyéza, jegyző.

3445. kig. sz. 162 3-3

Hirdetmény.

Sz. kir. Eperjes város tanácsa által közhírré tétetik, hogy a következő városi javadalmak, ugymint:

- a városi bormérési jogért járó illetékek szedésének joga,
- az arany csillag című koresma és épület,
- a belvárosi laktanyai kintin,
- a felkúlvárosi korona című laktanyai kintin, folyó évi november 1-től számítandó három évre, továbbá
- e az ujonnan felépült felső malom és fűrészgép f. évi október 1-től kezdve három, esetleg hat évre,
- a czemetéi fürdő az ahhoz tartozó szántóföldek s rétekkel, f. évi november 1-től kezdve hat évre, — elvégre
- a városi fekete sas című szálloda f. évi november 1-től 1878-ik évi aprilis végéig terjedő félévre, bérbe adatni fognak.

Ez okból az a), b), c) és d) alatt elősorolt javadalmakra nézve **f. évi szeptember 18-án** a malom és fűrészgépére pedig **f. évi szeptember 19-én**, mindig délelőtti 10 órakor a városi tanácssteremben nyilvános árverés fog tartatni.

A kikiáltási árak e következők:
Borméresi illeték szedési joga 5975 frt, arany csillag című koresma és épület 710 frt, belvárosi és felkülvárosi laktanyai kintinok külön-külön 300 frt, — felső malom és fűrészgép 4105 frt.

Árverezni szándékozók a kikiáltási ár 10 százalékát bánatpénzzel letenni tartoznak.

A szóbeli árverés megkezdéseig fenti bánatpénzzel terhelendő lepecsételt írásbeli ajánlások is elfogadhatók.

A fekete sas című szálloda, valamint a cseméthei fürdő és tartozmányai csakis írásbeli ajánlati eljárás útján fogván kiadatni, az erre vonatkozó ajánlatok külön-külön 100 frtnyi bánatpénzzel ellátandók és legfeljebb folyó évi **szeptember 19-ike délelőtti 10 óráig** a polgármesterhez benyújtandók: annál is inkább, mert az ajánlatoknak a jelzett napon és időben előveendő felbontása s tárgyalás alá vétele után, későbbi ajánlatok elfogadhatni nem fognak.

Kelt Eperjesen, 1877. augusztus 21-én.

Kyss Géza,
jegyző.

1246-ik sz.

155 2-3

Árverési hirdetmény.

Kis-Szeben sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, miként a város tulajdonához tartozó következő javadalmak u. m.

a) A felső külvárosban lévő zöld fához címzett koresma.

b) Az alsó külvárosban lévő vörös koresma.

c) A város curialis épületében lévő koresma.

d) A magánházban gyakorolható italméresi jog.

e) A városi kénfürdő.

f) A borméresi illeték szedhetőségének joga f. é. októberhó 2-án reggeli 9 órakor a városház tanácsstermében fognak nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek jövő 1878. évi január 1-től számítandó 3 évre haszonbérbe adatni.

Árverezni szándékozók a kikiáltási ár 10%-át mely

az a) alatti javadalomnál	990 frt o. é.
b) " " "	990 " " "
c) " " "	790 " " "
d) " " "	610 " " "
e) " " "	330 " " "
f) " " "	790 " " "

kötelesek lesznek bánatpénzzel az árverés alkalmából letenni.

Megjegyztetik, miként fenti arányú bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatok is elfogadhatók az árverés megkezdéseig, később érkezett ajánlatok tekintetbe vétetni nem fognak.

Kelt Kis-Szebenben 1877. szeptember hava 2-án.

Havrillay Sándor,
jegyző.

Árlejtési hirdetmény.

Az alant írott hivatal 1878-ik évi szükségletére szállítandó következő termény és anyagszerek beszerzésére nézve ezennel árlejtési hirdetnek.

- 333 hectoliter buza, melynek hectoliterenként 75 kilogram súlylyal kell bírnia.
- 543 hectoliter rozs, hectoliterenként 71 kilogram súlylyal.
- 600 hectoliter zab, hectoliterenként 43 kilogram súlylyal.
- 50000 kilogram lószén.
- 10400 kilogram zsupszalma.
- 6400 kilogram alomszalma.
- 700 kilogram repceolaj.
- 900 kilogram kőolaj.
- 60 kilogram fagygy.
- 50 kilogram fagygygertya.
- 80 kilogram hajra, mely cikkeket egyenlő részletekben és pedig 1878-ik március, június, szeptember és decemberhó 1-jén szállítandók.

Az árlejtés határnapján folyó 1877. évi szeptember hó 29-ik napjának reggeli 10 órája tüzetik ki a m. kir. sőtérmeles hivatal irodájába.

Az árlejtésre kizárólag zárt ajánlatok fogadhatók el. A zárt ajánlatok 50 kros helyeggel s bánatpénzzel az ajánlott összegnek 10% részletével látandók el.

A bánatpénz készpénzben vagy értékpapírban csatolandó.

Az ajánlatban ajánlattétő köteles kitenni, hogy a szállítási feltételeit ösmeri, s hogy azoknak magát minden tekintetben aláveti.

Az ajánlott összeg szám és szó szerint kiírandó, valamint az is, hogy ajánlattétő a szállítást hectoliter és kilogramok szerint eszközölné az ajánlott árért.

Az ekként szerkesztett zárt ajánlatok csakis a fentebb kitett nap reggeli 10 óráig fogadhatók el, a később beadott ajánlatok visszaszavatlanok.

A szállítási részletes feltételei az árlejtést tartó hivatal helyiségében minden nap reggel 9 óratól délután 5 óráig megtekinthetők.

Soozártt, 1877. szeptember 12-én 163 1-2

Gummi und Fischblasen
nur in zuverläßiger Qualität von 1-4 fl. pr. Duzend. 155 5-10

Empecheur
(Pollutionbeschüger)
2 fl. pr. Stück, mit spezieller Gebrauchsanweisung versehen, die für die gegenwärtige Nachnahme

JOHN. ZIEGER. GRAZ.
Gummi-Spezialitäten- u. Bandagen-Fabrik.

Hausverkauf.

Das zu Eperies in der Ungargasse gelegene ehemals Brosko'sche Haus Nr. 151 sammt dem bis auf die Neugasse gehenden Garten, — welches zur vorderen oder Gassenseite ebenerdig und im ersten Stockwerke gewölbt ist, im guten Bauzustande sich befindet, und den bis jetzt geringen Zins 368 fl. nebst Gartenwegen trägt, wird aus freier Hand gegen billige Zahlungsbedingungen, jedoch nicht unter 5000 fl. ö. W. verkauft.

Die V. L. Herren Kauflustigen wollen gefälligst ihre Offerte directe an den Eigentümer **Johann Buben**, f. f. Grundbuchführer zu Hohenmaut in Böhmen bis zum 25. September 1877 einfinden.

EGESZSÉGÜGYI-hatóságilag megvizsgáltván s az egészségre nézve teljesen ártalmatlan szernek találtatott!!

„PURITAS“ haj-íjító-tej.

A „Puritas“ nem hajfesték, hanem tejnemű folyadék, mely majdnem azon csodálatos hatással bír, hogy öszhajakat megifjít, azaz lassankint még pedig legkésőbb tízennégy nap alatt ama szint visszaadja, melylyel eredetileg bírt!

A „Puritas“ nem tartalmaz festék anyagot. A haj tetszés szerint vízzel mosathatik, lehet fehérrel átvont vánkoston aludni, és a gőzfürdőt használni, a festéknek nyoma sem vehető észre, mert a

„Puritas“ nem fest, hanem ifjítja, és pedig a leghosszabb és legdusabb női hajzatot és a férfi haját és szakállát. Egy üveg „Puritas“ ára 2 frt (postai szétküldésnél 20 krral több) s készpénzzel, vagy utánvétellel kapható **Franz Otto**, Bécs, Mariahilferstrasse 38. szám.

Övös a hamítás és utánzástól. A t. cz. vásárlók felkérének czégnkre, — mely minden üveg alján és dugaszán világosan látható — szigorúan ügyelni, mivel „haj-íjító-tej“ ezime alatt utánzások is léteznek. 104 16-25

Se. Wohl. Herrn Alexander v. Nuber Gymnasialdirector und sämtlichen Herren Professoren selben Gymnasiums, sowie allen Freunden und Bekannten, bei denen ich mich bei meiner Abreise nach Pest nach der Universität persönlich beurlauben nicht konnte, sage ich hiemit auf diesem Wege ein herzliches Lebewohl.

Ignatz Sonnenschein.

Butor-üzlet megnyitás.

Van szerencsénk a m. t. közönséget értesíteni, miszerint helyben fötveza 96. sz. a. Koch úr házában egy dúsan berendezett a kor igényeinek megfelelő butor-termet nyitottunk, hol minden e szakba vágó butorok u. m. tükrök, fa- és arany-keretbe, consolok, olajnyomatu képek ezüst- és könyvszekrények, salons és futószőnyegek, ablakramák, garnitúrák, ottománok, nyugágyak, selyem- atlas-, gobelin- és bársony-kelmék, legnagyobb választékban kaphatók.

Gyári raktár vas- és hajlottfabutorokból.

Megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Teljes tisztelettel

Pick J. és fia,
166 1-3 fötveza Koch-féle házban.

Teljes vendéglői és menyasszonyi berendezések

Schank-Regal Verpachtung.

Die dem Giralter Compofforate gehörigen zwei Wirthshäuser in der Gemeinde Giralt werden vom 1. Jänner 1878 auf drei Jahre im Wege schriftlicher Offerte welche bei dem Gefertigten bis 20. September 1877 einzureichen sind, verpachtet, — wo selbst auch die Pachtbedingungen eingesehen werden können.

Eperies 31. August 1877.

Szabó Ede,
163 3-3 közbirtokossági igazgató.

Dresch-Maschinen

für Hand- und Göpeltrieb mit wesentlichen Verbesserungen liefern zu neuerdings ermäßigten Preisen franco Bahnfahrt unter Garantie und Probezeit. Solide Agenten erwünscht, wo wir noch nicht vertreten sind.

Ph. Mayfarth & Comp.,
Maschinenfabrik, Frankfurt a. M.

A U F R U F!

Zur dringenden Hilfe für die arbeits- und brodlosen Leinwandweber und Spitzenarbeiter des Rieser- und Erzgebirges.

Die jetzige grosse Noth im Riesengebirge Die jetzige grosse Noth im böhmischen Erzgebirge

HEINRICH LICHTNER & COMP. WIEN, Grändhütte Nr. 3, nächst dem Stefansplaz.

Herren-Wäsche: 1 Herrenhemd, weiß oder farbig 75 fr. 1 Herrenhemd aus feinem Stoffen mit glatter oder halterbrust fl. 1. 1 farbiges Hemd mit 2 Stragen in 300 diversen feinen Mustern fl. 1.50, 2, 2.50. 1 Herrenhemd aus edler Weizenleinen, glatt oder halterbrust fl. 1.50, 2. 1 Herrenhemd aus feinem Schirting, mit glatter oder halterbrust fl. 1.50, 2, 2.50. 1 Herrenhemd aus edler Schellenderleinen, schöne Handarbeit fl. 2, 2.50, 3, 4. 1 Herrenhemd aus schwerer Weizenleinen 75 fr. 1 Herrenhemd aus edler Schirting, deutsche, französische und ungarische Sagen fl. 1, 1.50. 1 Herrenhemd aus edler rumburger Leinwand, deutsche, französische und ungarische Sagen fl. 1.75, 2.50.

Damen-Wäsche: 1 Damenhemd, geblühten, aus edler Schirting fl. 1. 1 Damenhemd aus edler Weizenleinen mit hübschen fl. 1, 1.50, 2. 1 Damenhemd, schattige, aus Schirting, aus dem Erzgebirge fl. 1.50, 2. 1 Damenhemd aus edler Schellenderleinen mit schöner Handblühterei fl. 1.80, 2.50. 1 Damenhemd aus belgischer Weizenleinen, reich gefärbt, mit hübschen des Erzgebirges fl. 2.50, 3, 4. 1 Weibchen Damenhemd in vorzüglicher Ausführung, mit Einlagen des Erzgebirges fl. 2.50, 3, 4, 5. 1 Damenhemd aus bestem Schirting, mit Saumchen-Aufzug fl. 1. 1 Damenhemd aus bestem engl. Schirting, vorzüglichem Schnitt, geblüht, reich gefärbt fl. 1.30, 1.75, 2. 1 Damenhemd, reich gefärbt, mit reichgeblühten Einlagen aus dem Erzgebirge fl. 2, 2.50, 3. 1 Damenhemd aus Schiffen, fein gewebt fl. 1. 1 Damenhemd aus feinem, engl. Schirting, reich gewebt, neueste Sagen fl. 1.50, 2, 2.50, 3. 1 Damenhemd mit reichgeblühten Einlagen aus dem Erzgebirge fl. 2, 2.40, 3, 4, 5. 1 Damenhemd aus feinem Schirting fl. 1.50, 2, 2.50, 3. 1 Damenhemd, Schellene oder Schilpe, reich gewebt mit Saumchen und Halsst. fl. 2.50, 3, 4, 5. 1 Damenhemd, Schellene oder Schilpe, schattige mit reich gefärbten Einlagen fl. 3, 4, 5, 6, 7, 8. 1 Damenhemd, elegant, reich gewebt 80 fr., fl. 1, 1.50, 2. 1 Damenhemd, elegant 80 fr., fl. 1, 1.50.

Leinwände und Tischzeuge: 30 Ellen 4/4 Weizenleinwand fl. 4.50, 5.50. 30 Ellen edelfarbigen Hausleinen fl. 3.50, 4.50. 30 Ellen 5/4 weisse Weizenleinwand fl. 7, 8, 9. 30 Ellen 9/8 weissen Hieserleinen fl. 5.50, 7.00. 30 Ellen 4/4 feine Weizenleinwand fl. 6.50, 7.50. 30 Ellen 4/4 gefärbte Weizenleinen fl. 5.50, 6.50, 7.50. 36 Ellen 4/4 schellene Weizenleinwand fl. 8.50, 9.50. 30 Ellen 4/4 Weizenleinen fl. 7.50, 8.50. 2 und dritthalb Ellen breite Weizenleinwand für 6 Peintücher ohne Naht fl. 12.50, 14.50, 16.50. 30 Ellen 4/4 feine schellene Zwirnleinwand fl. 9.80. 30 Ellen 5/4 gefärbte Weizenleinen fl. 9.50, 11, 12. 30 Ellen 5/4 feine Handgewebte Leine fl. 12.50, 14.50. 50 Ellen 5/4 feine Handgewebte Leine fl. 17.50, 18.50, 20. 54 Ellen 9/8 rumburger Weizen fl. 22, 24, 26, 28, 30-60. 9/8 Schiffen v. Meter fr. 24, 26, 28, 30, 35, 40, 50, 60, 70 fr. 6 Stück weisse Weizenleintücher 50, 80 fr., fl. 1. 6 Stück weisse Weizenleintücher mit farbigem Rand 50 fr., 1, 1.50, 2. 6 Stück weisse rumburger Weizenleintücher fl. 1.50, 2, 2.50, 3, 4, 5. 6 Stück weisse Weizenleintücher geblüht fl. 1.50, 2, 2.50, 3. 6 Stück weisse Weizenleintücher anderthalb Ellen lang fl. 1.50, 2, 2.50, 3. 6 Stück weisse feinen Damastweizenleintücher anderthalb Ellen lang fl. 2.50, 3, 4, 5. 6 Stück weisse feinen Zerrichten fl. 1.50, 2, 2.50, 3. 6 Stück weisse feinen Damast-Zerrichten fl. 2.25, 2.75, 3.50. 1 Stück 8/4, 10/4, 12/4 weisse Weizenleintücher fl. 1.50, 2, 2.50, 3. 1 Stück 8/4, 10/4, 12/4 weisse feinen Damastleintücher fl. 2, 2.50, 3. 1 Stück farb. Cafést. 6/4, 8/4, 10/4 gr. 70 fr., fl. 1, 1.50, 2, 2.50. 6 Stück weisse und farb. Dessert-Zerrichten 70 fr., fl. 1, 1.50, 2. 1 Stück weisse, Damast-Garnitur fl. 4.50, 5.50, 6.50, 7. 1 Stück 12peij. Damast-Garnitur fl. 7.50, 8.50, 10, 12, 15. 1 Stück 18peij. Damast-Garnitur fl. 18, 20, 25, 30.

Diverses: 1 Damen-Strick-Mantel mit feinst gefärbten Einlagen aus dem Erzgebirge fl. 4, 5, 6, 7, 8, 9. 1 Damen-Reglige in allen Stoffen, reich gewebt, französische Sagen fl. 5, 6, 7, 8. 1 Damen-Reglige in allen Stoffen mit gefärbten Einlagen, schön elegant fl. 7, 8, 9, 10, 12. 1 Damen-Handtuch, feinst fl. 1, 1.50, 2. 1 feines Damen-Handtuch fl. 1.25, 1.75, 2.50, 3. 1 feines Damen-Handtuch fl. 1.50, 2, 2.50, 3. 1 Damen-Handtuch, elegant, reich gewebt 80 fr., fl. 1, 1.50, 2. 1 Damen-Handtuch, elegant 80 fr., fl. 1, 1.50.

Wollständige Brantansättungen von fl. 200 angefangen. Alles nach neuestem Schnitt. R. B. A. T. T. Abnehmer von Waren im Verlage von fl. 50 erhalten 1 Leinwand, 1 Weizenhemd, 6 Zerrichten gratis. Bestellungen aus den Provinzen werden mit der Zeit 30 Jahren allbekanntem Solidität promptest ausgeführt. — Muster aller Artikel werden auf Verlangen franco eingehend. Aufträge sind zu richten: An die kaiserl. k. ö. Hof-Weizen- und Wäsche-Fabrik in Wien des HEINRICH LICHTNER & COMP. (vormals zum weissen Ross). Grändhütte Nr. 3, nächst dem Stefansplaz, Grändhütte Nr. 3. 161 3-12

Nyomatott az „Eperjesi Bankgyelet“ gyorsajtóján Eperjesen.